

HASIČI JSOU POTŘEBNÍ

1. KAPITOLA

Byla jednou jedna holčička, ta měla svou nejmilejší kočičku a tatínka. Místo topení měli krb, v něm vždycky na večer zatopili. Jednou večer ho nezavřeli a vznikl požár! Jiskry vyskočily na závěs. Všude byly plameny, všechno hořelo. Tatínek vzal holčičku a vyběhl z domu ven, rychle zavolal 150 a řekl hasičům adresu jejich domu. Za chvíli přijela hasičská auta, z nich vystoupili hasiči, vytáhli hadice, začali hasit a někteří hasiči šli dovnitř. Najednou holčička, jmenovala se Lucinka, začala křičet: „Moje kočička!“ Hlavní z hasičů vešel do hořícího domu a začal tam hledat Lucinčinu kočičku. Pak se vrátil a řekl smutně, že kočičku nenašel. Lucinka se rozběhla a utekla. Hasičská auta začala postupně odjíždět. Jeden hasič něco řešil s tatínkem. Pak tatínek přišel za holčičkou a řekl jí: „Neplakej, to bude dobrý. Já ti koupím jinou kočičku, slibuji.“ Lucinka ještě trošku brečela. Pomyslela si, že kdyby se ten hasič víc snažil, mohla by být Ťapka ještě na živu (Ťapka byla ta jejich kočka). Tatínek uznal, že by se hasič mohl snažit více – byl tam sotva 3 minuty. Za tak krátkou chvíli jejich Ťapka nemohl najít, měl ji hledat déle. Pak řekl, že když mají spálený dům, musí jet k babičce.

2. KAPITOLA

Z POHLEDU HASIČE

Hasiči bylo líto, že kočičku nezachránil (no spíš mu bylo líto té holčičky, že jí umřela kočička). Jak dojeli na stanici, začal zvonit alarm a hlásí: „Hoří, hoří!“ Po chvíli se ozval hlas jednoho z hasičů: „Vesnice Marná, ulice Limová, číslo domu 42. Rychle, požár dosáhl z kuchyně do obývacího pokoje!“

Úplnou náhodou to byli sousedi od Lucčiny babičky, která bydlela kousek od toho vyhořelého domu. Najednou přijeli hasiči (Lucinka s tatínkem už byli u babičky). Lucinka se šla podívat ven, protože slyšela houkání, a uviděla tam svoji kočičku. Začala volat: „Ťapko, Ťapko, Ťapičko, ty žiješ!“ Chvilku počkala, než hasiči dohasí oheň, a pak se rozběhla za hlavním hasičem omluvit se mu. „Moc se vám omlouvám,“ řekla Lucinka, hlavní hasič říká: „A za co se mi omlouváš?“ Lucinka zčervenala. „Protože jsem na vás byla naštvaná, že jste mi nezachránil moji Ťapku. Ale teď už nejsem, protože vím, že jste Ťapku nemohl zachránit. Ona totiž z domu během požáru utekla.“ Hlavnímu hasiči se ulevilo, že Ťapka žije a Lucince odpustil. Najednou se ozval hlas jednoho z hasičů: „Odjezd!“ Hlavní hasič zamával Lucince a nasedl do hasičského auta.